

МРАЧНИЯТ ЧАС ЗА ЧОВЕКА Е ЧАСЪТ НА БОЖИЯТА СИЛА

Дейвид Уилкерсън
9 Ноември 2009

В Йоан 2-ра глава Исус и учениците Му бяха поканени на сватба в Кана. Очевидно семейството на Исус също беше поканено, понеже майка Му беше там. Мария отиде при Него с молба: „На домакините им свърши виното.“

Отговорът на Исус изглежда малко странен. Той й каза: „Часът ми още не е дошъл.“

За кой „час“ говореше Исус? Той не говореше за черния момент, пред който щеше да се изправи 3 години по-късно, преди да бъде разпънат. Тогава Исус каза: „Часът Ми настъпи.“

Но тук, в Кана, Той говореше за различен час. Истината е, че служението на Исус едва започваше. За това говореше Той, когато каза на майка Си, че часа Му още не е дошъл. Всъщност, скоро след това Той извърши чудо – превърна 6 каменни делви от вода във вино.

Нека те попитам: чудил ли си се някога защо Исус изчака, за да направи това чудо? Той изчака да се изпразни всяка бутилка, всяка чаша, дори притеснения домакин започна да си мачка ръцете.

Казвам ти, Исус изчака с определена цел – изчака да свършат всички човешки ресурси. Той изчака до тогава, докато нищо друго не можеше да реши проблема им, освен чудо. Тогава настъпи часът на Бог.

Ето една важна истина за всеки вярващ: часът на Христовата сила се проявява в момента на нашата безпомощност.

Аз вярвам, че Исус предложи на учениците Си и на църквата, която щеше да се появи по-късно, илюстрирана проповед. Нашият Господ никога не направи и не каза нещо, което няма вечен смисъл. Всичко, което Писанията казват за Него, говори за непроменимата Божия природа и дейност. В сцената в Кана се съдържа Божествен принцип.

„Часът“ на Исус има нещо общо с това, което се случваше на сватбата. И това е, че часът на силата Му настъпва, когато няма вино в бутилките ни, когато нямаме решение, когато всичките ни човешки усилия са напразни, и само чудо може да разреши проблема ни.

Виждаме този принцип на работа из цялата Библия – в най-черния час за човека, Бог е записал история на проявената Си сила. Когато стигнем до предела на силите си, Бог вече е приготовил велико освобождение за нас.

Библията ни дава много примери за този принцип. Намираме два от тях в Съдии – книга, в която са описани някои от най-черните периоди от древната израелска история.

В мрачен час, Бог имаше чудотворно освобождение за народа Си чрез скромния Гедеон.

Съдии 6-та глава описва Израел в период на ужасна бедност. Година след година народа стоеше безпомощен пред мародерстващия враг, който го държеше в мизерия. Когато пристигнаха ужасните мадиамци, Божият народ избяга по хълмовете, за да се спаси, кри се в пещери. През това време врага им ограби реколтата и добитъка им и унищожи всичко, което бяха построили. Оставиха Израел без никакво препитание.

Какъв мрачен час! А мизерното състояние на Израел продължаваше година след година. Това говори за духовна смърт. Викът им беше: „Господи, ако ГОСПОД е с нас, защо ни постигна всичко това? И къде са всичките Му чудеса...?” (Съдии 6:13)

Но точно в този тъмен час Господ прояви силата Си. Всъщност, Бог освободи Израел като избра най-бедния човек, от най-бедното семейство, от най-бедното племе в Израел: Гедеон.

Вероятно знаете останалата част от историята. Бог изпрати ангел при Гедеон. Той, заедно с 300 други мъже, използвайки само тропети и факли, разбиха силата на мадиамците. Израел беше чудотворно освободен!

Мрачният им час стана час на Божията сила.

Виждаме този принцип в делото на Девора.

Съдии 4-та глава казва: „И ГОСПОД ги продаде (Израел) в ръката на ханаанския цар” (Съдии 4:2). Поради неистовия грях, Израел попадна в дълбока тъмнина за 20 години. През това време Божия народ беше силно подтиснат. Но черният за тях час се превърна в час за проявление на Божията сила.

Когато Израел изгуби всякаква надежда, Бог подбуди пророчицата Девора. Тази жена виждаше ясно в тъмнината. Всеки човек в Израел стенеше от страх, освен тази благочестива жена. Библията казва, че тя „седеше под Деворината палма... в хълмистата земя на Ефрем” (4:5), където провеждаше събрания на открито, за да окуражи народа.

Девора заяви: „Стани, защото това е денят, в който ГОСПОД предаде Сисара (врага) в ръката ти. Не излезе ли ГОСПОД пред теб?... И ръката на израилевите синове притискаше все повече и повече ханаанския цар.” (4:14, 24)

Девора отказа да позволи на тъмнината да я съкруши. Тя знаеше, че Бог никога не е изненадан от тъмнината на времето. Така, че говореше вяра на Божия народ, казвайки че този тъмен час е часа на Божието освобождение.

Друг пример виждаме при цар Йосафат, когато Божия народ беше подложен на жестока атака.

Във 2 Летописи ние четем, че Йосафат получи ужасяващо съобщение: „Голямо множество идва срещу теб оттатък морето, от Арам... Тогава Йосафат се уплаши и се предаде да търси ГОСПОДА, и прогласи пост.” (2 Летописи 20:2-3)

Ужасен, царя на Израел свика молитвено събрание: „И Юда се събра, за да търсят помощ от ГОСПОДА” (20:4). Когато хората се събраха, за да потърсят Бог, Йосафат се моли: „Господи, не знаем какво да правим. Но гледаме към Теб!”

Това беше вероятно най-черния момент за Израел. Те бяха подложени на изстребление и нямаха шанс да спрат врага. Какъв беше Божия отговор към народа в този час? „Не се бойте и не се плашете от това голямо множество, защото боят не е ваш, а Божи.” (20:15)

Когато хората чуха това, нещо в тях се раздвижи. Бяха чули слово от Господ. Сега, по време на най-мрачния им час, в сърцата им се надигна вяра и те започнаха да Го хвалят.

Божият Дух се появи в събранието. И когато хвалението се издигна до небето, Господ постави в засада могъщ ангел, който да посрещне приближаващия враг. Един Божий ангел изби цялата тази армия.

В един кратък миг, те спечелиха победата. Онова, което на Божия народ изглеждаше като мрак, стана часа на Божието освобождение.

Исая дава по-скорошен пример, когато пророкува идването на Исус в края на времето.

Исая пророкува: „Защото, ето, тъмнина покрива земята и мрак - племената; а над теб ще осияе ГОСПОД и славата Му ще се яви над теб. И народите ще дойдат при светлината ти, и царете - при сиянието на зората ти.” (Исая 60:2-3)

Това е пророчество за последните дни – времето, което започна когато светлината – Господ Исус Христос, дойде в тежката тъмнина. Исая говори за голямата светлина на Христовата слава в тъмнината. Цели множества в езическия свят щяха да дойдат в светлината.

Помислете: няма по-мрачно време в историята от времето, когато се роди Исус. Великата Римска империя беше станала материалистична, алчна. Преобладаваха сексуалните извращения, а пианството и преяждането бяха нещо нормално. Цели книги са писани за страшните грехове, които събориха Римската империя. Всъщност, целия познат по онова време свят, беше покрит от тъмнина.

По това време, също така, ужасна тъмнина беше покрила и Израел. Лицемерието управляваше. Свещениците ограбваха вдовиците в домовете им, а бедните и необразованите презираха така наречените си духовни водачи. С две думи, слепите хора водеха слепи хора.

Точно в тази ужасна тъмнина се яви Исус като светъл лъч. И знаем, че след този славен ден, множества са дошли в светлината.

Може би ще кажеш: „Но огледай се наоколо днес. Земята все още е покрита от гъста тъмнина.” Да, и по мое мнение настоящия момент е най-лошия в човешката история. Тъмнината, която се стели над всички народи и хора, всъщност може да се почувства. Ядрена заплаха, геноцид, широко разпространен сексуален трафик – всичко това смущава сърцето. Възможно ли е да има по-черен облак от този, който в момента покрива земята?

Но Исус все още е светлината на света. И колкото по-плътна е тъмнината, толкова по-ярка е Неговата светлина! Когато Исаия видя тъмнината на нашето време, той извика като Девора: „Стани, свети, защото дойде светлината ти и славата ГОСПОДНА те осия.” (Исаия 60:1)

За пореден път Господ ще прояви силата Си в най-черния период за света. И аз вярвам, че Той ще направи това като привлече забележителен брой изгубени души в бъдеще. Позволете ми да ви дам 3 примера, поради които си мисля, че това ще се случи.

Първо, има все по-голямо свидетелство на Светия Дух.

„Така Самият Дух свидетелства с нашия дух, че сме Божии деца.” (Римляни 8:16). „Бог също свидетелстваше чрез знамения и чудеса, чрез разни велики дела и чрез раздаване на Светия Дух” (Евреи 2:4). „И Светият Дух също ни свидетелства” (Евреи 10:15)

Може би ще попиташ: „За какво ни свидетелства Светия Дух?” Следващият стих ни обяснява това: „Ето заветът, който ще направя с тях след онези дни, казва Господ: ще полага законите Си в сърцата им и ще ги напиша в умовете им” (Евреи 10:16). Просто казано, Светият Дух е свидетелство за излята над поколението от последните дни милост.

„И Духът е, който свидетелства, понеже Духът е истината... Който вярва в Божия Син” (1 Йоан 5:6, 10). Светият Дух свидетелства за всички Божии дела и движения, за да ни подготви за онова, което ще направи. В този момент църквата Му се задвижва отново, което ни дава да разберем, че трябва да дойде личното движение на Светия Дух. От тази плътна тъмнина Духът ще издигне Христос и ще привлече множествата към Него.

Ние също изживяваме време на тъмнина в църквата. Някои деноминации признават гей браковете, а цяло поколение младежи обръща гръб на Бог. Но в тези мрачни времена, Светия Дух пробужда всички, които Го търсят. Ако ходиш в Духа, ти чуваш същото свидетелство на Духа, което чувам и аз. А то е: часът на човешкия мрак е часа на изливането на Светия Дух. Винаги е било така, така ще бъде и сега.

В това време на лоши новини, Духът свидетелства с добри новини: „Запазил съм най-доброто вино за накрая!“

Второ, дух на молитва е обхванал Божия народ.

В този момент в Ню Йорк се възобновяват молитвените събрания. Кой би си помислил, че това би се случило в „Града на греха“? Миналият месец повече от 50 000 вярващи се събраха на Таймс Скуеър за молитва. А християнските конференции в цял свят се превръщат в неочаквани молитвени събрания.

Когато се задвижи Духа, когато грешниците дойдат при Христос, когато Духа свидетелства, че сега е време за молитва, когато Бог обещава и започва да се движи, можеш просто да си седнеш и да кажеш: „Бог го е обещал, аз просто ще го „взема чрез вяра“. Ще стоя и ще гледам как Той изпълнява всичко, което казва.“ Не, когато се движи Духа, е време да натиснем с ревност и вяра.

Когато Данаил прочете пророчеството на Еремия, той изчисли, че 70-те години робство на Израел са свършили. Той разбра, че Израел ще бъде освободен от Вавилон. Божиите хора щяха да бъдат свободни!

Но какво направи Данаил? Изчака ли Бог да се задвижи, „прие ли всичко чрез вяра“? Не! Данаил заяви: „И обърнах лицето си към Господа, Бога, за да Го потърся в молитва и молби, с пост и вретище, и пепел.“ (Данаил 9:3). Разбира се, той се моли с много вяра.

Това прави Светия Дух преди всяко голямо движение на Господ: Той ни призовава към гореща молитва. И всяко следващо голямо движение е поддържано от молитва.

В посланието на Юда ние четем, че поколението от последните дни е предадено на блудство и чувственост. Това е време, в което Божия народ се оплаква и мърмори. Юда пророкува: „Ето, Господ иде със светите Си хиляди да извърши съд.“ (Юда 14-15)

Как се подготвяха Божиите хора за това? Според Юда: „Но вие, възлюбени, като изграждате себе си върху своята пресвята вяра и като се молите в Светия Дух“ (20). В най-тъмния час, Божиите хора винаги трябва да внимават и да се молят.

Трето, на това поколение му се е свършило виното и има нужда от чудо.

Виното в Библията изобразява радост и веселие. „Вино, което весели сърцето на човека“ (Псалм 104:15). В Новият Завет, „ново вино“ е преобраз на Светия Дух.

Но когато погледна църквата днес, аз виждам, че съдовете с вино са празни. Защо? Както казва почти всеки библейски пророк: „Грехът отнема веселието и радостта.“

Сега имам слово за всяка майка, баща, баба и дядо, които са се молили дълго за изгубените си младежи: продължавайте. Исус гледа и чака. Часът на твоето дете ще настъпи скоро.

Истината е, че твоето момче или момиче може още да пият от старото вино на този свят. Не могат да оставят старите си приятели. Все още таят болка от църквата, озлобени са и имат съмнения. Но съдът, в който е налято старото вино, е на път да пресъхне. Приятелите им ще ги предадат и те ще се съкрушат от празнота.

Когато настъпи този момент, когато усилията им се провалят, ще видите часа на Божията сила. Само чудо от благодатта Му може да донесе освобождение. Така, че продължавайте да се молите! Бог ще удържи думата Си към вас!

В светлината на всичко това – какво трябва да правим?

Мария, майката на Исус, ни дава отговора. В Кана тя каза на учениците: „Просто правете онова, което Той ви каже.“ Възлюбени, Господ ще ви каже какво да правите. Той е новото вино, източника на радост и веселие. И Той ще ви каже какво трябва да направите. Четете Словото Му и просто действайте!

Исус каза да работим, докато е все още ден. Защо? Понеже „иде нощ, когато никой не може да работи.“ (Йоан 9:4)

В Откровение 7-а глава, Йоан описва цели множества, които стоят пред Божия трон – толкова голяма тълпа, че никой не може да я преброи. Тълпата представлява Божиите хора от всеки език и народ, облечени в бели дрехи, всички хвалещи Господ. Когато Йоан попита: ‘Кои са тези хора? Откъде идват?’, му отговарят: „Това са хората, които идват от голямата скръб.“

Скъпи светии, аз вярвам, че поколението, за което става дума в Откровение 7, сме ние. Ние живеем в най-тъмните часове и навсякъде около нас е голяма скръб. Но светлината все още свети ярко. Всъщност, колкото по-тъмна е нощта, толкова по-ярка е светлината!

Докато се трудите в молитва за роднините си и за света, покрит от тъмнина, искам да ви напомня за собствената ви история. Поменете, че по времето на вашата скръб някой печелеше души. Някой се молеше изгубените да влязат в светлината. Някой се издигаше над тъмнината, за да прокламира Христос. Някой вярваше, че Исус ще излее ново вино. И това се случи. Ти дойде в светлината! Със сигурност и много други ще излязат от тъмнината, за да попаднат в светлината.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2009 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Man's Hour of Darkness is God's Hour of Power / Мрачният час за човека е часът на Божията сила](#)